

Modrost v pogovorih domačih in tujih.

Delo.

Delo hvali mojstra. — Delo pove, koliko mož ve. — Kdor graja delo, graja mojstra.

Kakor se dela lotiš, tako ga izvršiš. — Začeto delo je napol storjeno.

Pred delom postoj in pesmico zapoj!
(Z veseljem se dela loti! Pojoč gredo dobri delavci na delo. Tudi v šoli učenci večkrat zapojejo pred poukom, da z veselim srcem prično svoje dušno delo.)

Dobro delo potrebuje časa. — Prenagljeno delo se redkokdaj posreči.

Polovičarsko delo, nobeno delo.

Kakršno delo, tako plačilo. — Vsako delo zasluži svoje plačilo.

Umazano delo, svetel denar.

Naprej plačano delo ima svinec v nogah. — Najprej se mlati, potlej se plati.

Kjer je treba dela, ne pomagajo besede.

Vsakdo ima svoje delo za najboljše.

Slabo delo je to: napajati osla, ki ni žejen. *(Učiti koga, ki se ne mara nič naučiti.)*

Veliko dela, malo prepira.

Sam delaj, prijateljev ne čakaj.

Kdor tuje delo gleda, svojega pozabi.

Slabo delo nima dobrega konca.

Kdor prične delo s prevzetnostjo, ga konča s ponižanjem.

Reki: Hodi okoli dela kakor mačka okoli vrele kaše.

Pri delu ga zebe, pri jedi se poti.

Se boji dela kot satan križa. — Beži pred delom kot pes pred bičem. — Gre na delo kot tat na vislice.

Je navezan na delo kot pes na verigo.

Ukradeno delo. *(Če kdo poleg stanovskih, zapovedanih opravil še kaj postranskega dela.)*

Bolehavo delo. *(Počasno, lenobno.)*

To je prazno delo.

Ko bi delo pokopali, bi šel gotovo za pogrebom.

Kratkočasnice.

1. Pri nazornem pouku. Na sliki je čevljarnica. Učitelj vprašuje, kaj rabi čevljar pri svojem opravilu. Nobeden ne ve več povedati. Kar pomoli prste se eden: „Čas mora tudi imeti!“

2. Če bo kaj pomagalo? Mati: „Kdo je to razbil?“ — „Nikar ne vprašajte, mama, zakaj jaz ne maram povedati, da sem jaz to naredila, zlagati se pa nočem.“

3. V šoli: „Ptič je pokrit s perjem — in konj?“ — „S kocem!“

4. Moder odgovor. Katehet: „Ali je bila ona kača, ki je v raji zapeljala Evo, tudi strupena?“ — Učenec: „Da — za dušo!“

5. Ali ni pravilno ravnati? Sodnik: „Vi ste svojega gospodarja natepli; zakaj ste to storili?“ — Zatoženec: „Rekel mi je, da sem cepec, pa sem ga namlatil.“

6. Katehet: „Kaj bi bil moral Adam reči Evi, ko mu je ponujala prepovedani sad?“ — Deklica (zamahne z roko v stran): „Reči bi bil moral: ‚Hvala lepa!‘“

Rešitev naloge št. 5.

G o l o b Prav so rešili: Gra-
k o m a r sek Josip, učenec v Kam-
l o s o s niku; Subic Minka in Pivk
g a l e b Milka, učenki VII. razreda
j e l e n v Lichtenhurničnem zavodu
k a l i n v Ljubljani; Skala Alfonz in
k a č a r Clemente Avguštin, učenca
z a j e c IV. razreda; Bodlaj Rudolf,
r o g a č Pustotnik Matija, Schnabi
Franc, Kummer K., učenci
II. razreda v Kamniku.

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 5.

Zapiše se takole: „**To**“ ali „**to**“.

Pozor!

Uredništvo in upravnništvo „Vrtca“ se je preselilo in prosi, naj se naslavljaajo odslej vse pošiljatve: Pred Škofijo št. 6 v Ljubljani.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5*20 K, za pol leta 2*60 K. — Uredništvo in upravnništvo Pred škofijo št. 6 v Ljubljani.